

[Gilstrup]

det, men Folketingets flertal vil altså have, at der skal være 700.000-800.000 mennesker i dette land, der er registrerede arbejdsløse, bistandsmodtagere, sidder i luksusjob uden nogen som helst samfundsmæssig mening, er på luksusuddannelser, eller hvad der nu er tale om. Det må vi altså godtage, at vi har disse cirka $\frac{3}{4}$ million mennesker, som i kraft af Folketingets tåbelighed render rundt og ikke gør en samfundsmæssig indsats.

Men man skulle selvfølgelig så, hvis man var en arbejdsminister med bare det mindste om-løb i pæren, kunne finde frem til, at det ikke skulle koste 25 mia. kr. Det er da et aktiv for samfundet, noget, der skulle give penge i statskassen, at man har disse $\frac{3}{4}$ million menneskers arbejdskraft at rutte med. Det er da et aktiv for samfundet, at vi har så mange menneskers arbejdskraft, som arbejdsministeren kunne gøre brug af og derigennem bidrage til bonkammeratens finansministerens kasse med det overskud – den merværdi, for at tale marxistisk – som arbejdsministeren kunne få ud af de mennesker.

I stedet for smider arbejdsministeren 25 mia. kr. ud til de mennesker, som skulle have givet ham en nettoindtægt. Det er ærligt talt ikke noget, der tyder på, at vi har nogen særlig kløgtig regering, men jeg røber vel ikke nogen stats-hemmelse, når jeg siger, at sådan har man det altså på regeringens hold.

Men nu vil man altså smide yderligere 2,6 mia. kr. ud og det uanset, at der er – som jeg da kender nogle – arbejdsløse, der har 5 mio. kr. obligationer liggende i Værdipapircentralen og får deres 500.000–600.000 kr i renter. De skal rask væk nu fortsat have udbetalt 120.000 kr., eller hvis det er far og mor og to voksne børn så $\frac{1}{2}$ mio. kr. Dem bare smider arbejdsministeren ud, simpelt hen fordi arbejdsministeren gerne vil roses i fjernsynet og i Ekstra Bladet, og hvor han ellers vil roses, og fordi han altså bruger skatteydernes penge til simpelt hen at gøre sig populær og rage stemmer til sig i stedet for at gøre en saglig og fædrelandsnyttig indsats. Det er det, der er sandheden om hovedparten af lovforslag nr. L 160.

Men som det er fremgået af de meget lange korte bemærkninger, vi har været igennem, så indeholder lovforslag nr. L 160 med bivogn nr. L 161 jo yderligere et element, nemlig det element, som man, når man skal beskrive Dan-

mark i Guinness Rekordbog, trækker frem. I Danmark har man en evighedsmaskine for de arbejdsløse. Fra man bliver 18 til man bliver 67, kan man simpelt hen bare drive den af på sofaen og få penge hjem. Den dumme stat betaler det dobbelte eller tredobbelte af, hvad en landbruger, der arbejder 60–70 timer om ugen, kan slæbe ind. Den evighedsmaskine har vi.

Det var jo i virkeligheden det, der var diskussion om, det var jo det, der var fru Lilli Gylden-kildes sag, og logikken og sandheden og sagligheden var jo på fru Lilli Gylden-kildes og ikke på hr. Kaj Poulsens side. Det var jo altså fru Lilli Gylden-kildes sag at møde frem her og sige: Den evighedsmaskine, det nasseri på samfundet, at man, fra man er 18 til man er 67, bare kan rage til sig uden at foretage sig noget som helst, skal vi virkelig få cementeret, det skal vi virkelig få gennemført.

Dér var der trods alt et lille tilløb i efteråret 1984 til, at man kunne være kommet væk fra det, men så var der tre Radikale på Frederiksberg og deres moster i Skive, der meldte sig ud af Det Radikale Venstre, og så var det punkte-ret, for så blev de så bange for deres stemmer i Det Radikale Venstre, og så skal vi nu tilbage til dette system med, at man bare kan fortsætte og fortsætte og fortsætte med at få arbejdsløsheds-understøttelse.

Jeg havde talt langt, langt hårdere ord om dette system, end jeg gør i dag, hvis jeg havde talt for tre, fire, fem år siden. Men nu er problemstillingen jo ved at blive den omvendte af den, som fru Lilli Gyldenkilde frygtede. Nu er situationen den, at det koster skatteyderne endnu flere penge, hvis folk går på bistandskonto-ret og kommer på bistandshjælp end de kun 120.000 kr., man nytteløst smider ud til dem, når de får arbejdsløshedsunderstøttelse. Og derfor er det jo sådan, at socialministeren i allerhøjeste grad er ved i sin gallupjagt at overhale arbejdsministeren indenom ved simpelt hen at sætte bistandshjælpen op, så den kommer op på et højere niveau end den vilde forgyldning, som foregår via arbejdsministerens budgetter.

Bevares, det er ikke blevet så galt endnu, og derfor er Fremskridtspartiet, som det forhå-bentlig er fremgået af mit indlæg, nærmest imod de to lovforslag, som vi behandler her. Vi vil altså også stemme imod den del af det – og det vil altså specielt sige lovforslag nr. L 161 – som rendyrket går ud på at opretholde dette sy-